

Apnéalarm i hemmet: MR10

MR10 apnéalarm för nyfödda kan kontinuerligt övervaka andningen hos barn upp till 18 månaders ålder. Larmet ger ljus- och ljudsignaler om barnet slutar andas under en på förhand inställd tidsrymd om 10 eller 20 sekunder.

Användning

- När barnet övervakas är det mycket viktigt att användaren befinner sig så pass nära larmet att signalerna kan uppfattas. Andningen registreras av en mjuk skungummifylld sensor (andningssensor) som är fäst på barnets mage, där andningsrörelser syns tydligt.
- Under andningen höjs bukväggen och därmed passerar en liten mängd luft genom sensorn och slangen till larmet (en liten apparat/dosa). Det utlöser en hörbar knäpp och samtidig ljussignal. "Knäppljudet" kan stängas av. Sensorn känner inte av själva andningen, utan registrerar enbart den lilla kroppsrörelse som uppstår när barnet andas in och ut.
- Sensorn ska byta plats ungefär var tredje dag och bytas till en helt ny var sjätte till sjunde dag. Läs instruktionen som följer med apparaten.
- Kontrollenheten kan störas av andra elektroniska apparater. Flytta därför undan elektrisk och elektronisk utrustning, exempelvis lyssningsenheter eller mobiltelefoner som finns i en radie av 1-2 meter från apnéalarmet.
- Sensorn placeras intill naveln enligt bilden. Den ska byta plats var tredje dag och tejpas med Mefix-tejp.

- Larmsensorn återanvänds och vid behov kan den torkas av med tvål, vatten och spritkompresser.
- Observera att larmsensorn ska avlägsnas innan barnet badas.
- Larmet är avsett att användas i en säng eller på ett stadigt underlag. Det kan inte användas i bil, barnvagn eller med barnet liggande på föräldrarnas bröst, eftersom det då kan registrera rörelser i omgivningen.

Hur ska ett larm tolkas?

Ett larm kan ha olika orsaker:

- Barnet gör ett riktigt andningsuppehåll på över 10 eller 20 sekunder. (Se instruktion "Föräldrautbildning i Lungräddning".)
- Dålig kontakt mellan barnets hud och sensorn. Den vanligaste orsaken till larm är att sensorn på magen har börjat lossna.
- Barnet andas på ett sätt som apparaten inte uppfattar som rörelser. Långsamma utandningar, exempelvis efter en suck eller krystning, registreras inte som andetag. Sensorn kan även ha svårt att uppfatta och registrera yttlig andning vid djup sömn.

*Faktagranskning:
Pernilla Dillner, omvårdnadschef Hemsjukvården*